

Valeriu Cîmpeanu

Timpul cuvintelor

- eseuri -

Serie de autor din ciclul:

„Cearta mea cu Dumnezeu”

Descrierea CIP

a Bibliotecii Naționale a României

CÎMPEANU, VALERIU

Timpul cuvintelor/Cîmpeanu Valeriu.

- Brașov: Grupul de Edituri Tribuna, 2008-

ISBN 978-973-9119-38-2

821.135.1-4

GRUPUL DE EDITURI TRIBUNA

Str. Iuliu Maniu nr.61, bl. 1k, Sc.E, ap.4-6; Brașov

*© Toate drepturile rezervate autorului
și Grupului de Edituri Tribuna*

Coordonarea editiei: Valeriu Cîmpeanu

Culegere computerizată: Zoe Șerbănescu

Corector: Florica Văduva și Andreea Băluțeanu

Timpul cuvintelor

- eseuri -

*Timpul cuvintelor a sosit demult!
Eu doar prin Cuvânt descopăr cât sunt!*

*

*Port în suflet o mănăstire lipsită de
sfinți. Plină doar de-mpătimiți, de obi-
diți și răstigniți! Veniți să-i proslăvim!
Veniți!*

*

*Să-nfiorăm frunzele pomilor cu
gândurile noastre... și s-ascultăm sim-
fonia pădurilor albastre...*

*

LIBRIS | *Am spus-o de zeci de ori: atât de mic și neînsemnat mă simt în fața unei flori! Sunt parcă sclavul unei mari rigori!*

*

Oare ce-mi ascunde cerul fiecărei nopți?! O cădere sau alți sorți?!

*

Acum suntem liberi. Liberi să strigăm că tot nu ne aude nimeni. Liberi să crăpăm de boli, de foame și de frig! Liberi să fim aruncați în stradă pentru neplata întreținerii la bloc. Liberi să ne facem culegători de portocale și de căpșuni pe la străini! Liberi să ne părăsim copiii și părinții ca să îngrijim pe la străini de alți copii și alți bătrâni... Liberi să fim hăituiți și alungați ca niște câini... Sătui de-atâta libertate ne-apucă sila ca de moarte!

*

Trăim o autenticitate bulversantă, apocaliptică, exacerbată! Inegalitățile umane, sociale, reîmpărțirea zonelor de influență și profit ne-au răscolit. Nici nu mai știm unde ne aflăm și de unde am venit! Ce vrem și ce am reușit! Treziți-vă oameni politici ai omenirii, înainte de a fi prea târziu! (Dacă cumva nu e deja prea târziu...) Înainte de toate viața are prioritate!

*

Ca să ajungi ceva în țara asta trebuie să ai tupeu! Să fii curvă și la nevoie chiar și derbedeu! Să fie cine-o putea! Alta e menirea mea!

*

De mult românii, sărmanii, nu mai oftează! Doar gem și se resemnează...

*

LIBRIS
De n-ar fi alegerile, ar uita guvernanții să-și mai facă cruce și că existăm și noi, cu speranțe și nevoi. O dată la patru ani devin și ei mitomani. Vor să demonstreze că totuși mai sunt și „umani”!

*

Zbucium și agitație, jafuri, furturi, atentate peste tot. Violența a pătruns în hituri și-n clipuri muzicale și până chiar și-n filmele de animație pentru copii. Mai târziu cine știe ce-o mai fi!

*

Eu renunț la veșnicie pentru Clipa care sunt. Nu vreau nicio împărăție! Vreau doar clipa de Acum s-o prefac în veșnicie...

*

Până la urmă tot Nevoia ne-nvată pe fiecare cum e bine, cum e rău. Nevoia, oameni buni, e singurul Dumnezeu!

*

„Măi, tată, m-am trezit cu fiică-mea într-o bună zi, mata scrii mai mult pentru copiii mata decât pentru ai altora!”
„Da, i-am replicat contrariat, dar care este vina mea că nici pe-ai mei nu i-am iertat?!”

*

Teoretic, pentru orișicare, Moartea e o provocare stupidă și sfidătoare, dar la fel de trecătoare... Nu știm cât de „necesară”, dar știm cât este de amară, mai ales când ne vizează direct și personal, „necesarul” e de-a dreptul infernal! Omul cel mai drag din viață dispare ca o

himeră, ca și cum nici n-ar fi fost. Dacă Dumnezeu ar Fi, ar da vieții un alt rost!

*

Cât privește posibilitatea unui cataclism meteorologic sau uman care să ducă la sfârșitul civilizației noastre terestre nu este deloc exclusă. E reală și bizară! În prezent nu l-am putea evita. E, cum zice Biblia, chiar Apocalipsa! Dar nu dictată de Dumnezeu, ci de hazardul cosmic, natural, suveran și-ntâmplător într-un ciclu ancestral, veșnic și aleator. Cu Abisul nu te lupți, îl accepți chiar de-l înfrunți!

*

De-aș fi fost un Dumnezeu, alte reguli Făceam eu! Făceam femeia să nu-mbătrânească, să rămână nepătată

ca roua din cer lăsată... căci păcatul cel mai mare e să vezi cum se trece ca o floare! Te încântă, o admiri și veștejită o arunci fără măcar să te miri...

*

„Auzi tată, mi-a zis cândva fiică-mea, mata vorbești cu copiii mata mai mult prin eseuri, crezând că îi vei schimba!” „Da, i-am zis eu, dar ce-i rău în asta? Verba volant, scripta manet! Să luați aminte toți, că doar cu vorbe și minciuni nu veți putea să fiți mai buni! Viața se face cu fapte, nu cu promisiuni deșarte...”

*

Cine afirmă că nu are temeri și îndoieli oricât ar fi de mare ori de mic, e ori farsor, ori e calic!

*

LIBRIS books
Nu-L mâniati pe Dumnezeu cu o fi și c-o păți întruna, căci nu cu El am inventat, nici ploaia, nici furtuna. Le-a inventat Natura pe care o confundăm cu El din interes și prea mult zel!

*

Eu nu știu cum de Dumnezeu nu s-o plictisi s-audă mereu aceleași proslăviri! Cred c-a devenit imun. Săturat acum de toate, doarme în Eternitate!

*

Doamne, ce rău Ți-am făcut de-așa rău m-ai urgisit?! Tot ce-ncep să nu sfârșesc, mereu să mă risipesc!...

*

De când mă știu mă caut și mă pierd, mă pierd și iar mă caut... Și tot așa mereu! Căutarea e unicul meu Dumnezeu!

*

Disperarea nu m-ajută, Speranța nu mă-mprumută, doar cu Fapta ce mai fac. Eu le fac, eu mi le trag!

*

Atâta tristețe este pe pământ că nici Dumnezeu n-o mai poate desființa!

*

Acum știu de ce nu am răspunsuri la câte întrebări i-am pus Lui Dumnezeu. S-o fi speriat și El săracu' de ce e în stare Omul. L-a vrut bun și e ca dracu'... Ne-ar trebui o veșnicie, năravul să i se prescrie...

*